

"...אין אנו מטבילים..."

1. הגדרה של פסח

הא לחמא עניא די אכלו אבהנא בארעא דמצרים. די דכפין יתי ויכול. כל דזריך ייתי ויפסת. השתא הכא. לשנה הבאה בארעא דישראל. השתא הכא עבדי, לשנה הבאה בארעא דישראל בני חורין.

2. כראשיות | פרק לז

- (א) ויאמרו איש אל אחיו הנני הפעל החלמות הקלה כא:
- (ב) ונתתה לכו ונהרגו ונשקכו באחד הפרות ואמרנו הנה רעה אכלתו ונראה מה יהיו תלמיהו:
- (ג) וישמע ראובן ויצחקו מיידם ויאמר לא נכנו נפש:
- (ד) ויאמר אלהם ראובן אל ונשפכו דם הנשקכו אתו אל הבור הנה אשר במדבר וזה אל תשליחו בו למען הציל אתו מיידם להשיבו אל אביו:
- (ה) והיו פאשר פא יוסף אל אחיו ופשימו את יוסף את פתנתו את פרחת הפסים אשר עליו:
- (ו) ויפחחו וישלכו אתו הברה והבור רק אין בו מים:
- (ז) וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם והיו ונהרגו ונשמואלים פאה מנלעד ונמליהם נשאים נכאח וצרי ולם הולכים להוריד מצוריה:

3.

- (א) ויקחו את פרחת יוסף וישמו עיניהם וישלכו את הפרחת פדם:
- (ב) וישליחו את פרחת הפסים וביאו אל אלהים ויאמרו זאת מצאנו הפר נא הפרחת נדך הוא אם לא:
- (ג) ופחיה ויאמר פרחת פני הנה רעה אכלתו ונראה על פני ימים הפים:
- (ד) ויקרע שלקו וישם שם פמיה ויהאכל על פני ימים הפים:

6.

- (א) ויהי פניו ויהא ויהאפן ויאמר שימו לחם:
- (ב) וישמו לו לבדו ולחם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם פי לא יוכלו המצרים לאכל את העברים לחם פי תועבה הוא למצרים:
- (ג) וישבו לפניו הפכר פככרתו והצעיר הצעירתו ויתמחו האנשים איש אל רעהו:
- (ד) וישא מושאית פניו אלהם והרב מושאית פנימו ממשלות פלם תמש ידות וישומו וישברו עמו:

4. שמות | פרק יב

- (א) ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משה וקחו לכם צאן למשפחתכם וישחטו הפסח:
- (ב) ויקחום אנדת אוזב ושבחתם פדם אשר פסח והצעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות מן הדם אשר בפסח ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר:
- (ג) ועבר ילקו לגוף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח ילקו על הפתח ולא יפן הפושחית לבא אל פתיכם לגוף:

5. רמ"א | אורח חיים סימן תעו

ב. מנהגים בקלל מקומות לאכול בסעודה זניס, זכר לאצלות, ונראה לי הטעם משום שכל השנה זכר נקבע בלל פסח ועוד זכר לחיבתו שבו מקריבין קרבן פסח. ויש מנהגין שלא לאכול שום טבול בלילה, רק ב' טבולים שטבוס בסדר (מכרי"ק).